

Informația

Veșnicia s-a născut la sat ! (Lucian Blaga)

RĂDUCĂNENILOR

Se distribuie GRATUIT

Publicația comunei Răducăneni, Anul III, numărul 21,
iulie-august 2011

Viitorul sediu al Primăriei Răducăneni

Cimitirul Evreiesc din Răducăneni – pag. 2

Realizări ale comunei – pag. 3

Cine are bătrâni, sa-i mângâie – pag. 4

Un gând domnului profesor – pag. 5

Lansare de carte – pag. 6

O întâlnire de suflet – pag. 7

Acte administrative – pag. 8

Liceul Răducăneni

Cimitirul Evreiesc din Răducăneni

Cimitirul evreiesc localizat la 2.2km de centrul comunei, pe dealul dinspre Nord-Estul comunei, rămâne o dovadă vie a poporului evreu care a dominat viața în Răducăneniul secolului XIX.

Comunitatea originară evreiască, invitați de Hatmanul Răducănu Roset, vine probabil în Răducăneni, pe la 1830, din Galiția pentru a constitui un centru comercial la jumătatea drumului dintre Iași și Huși.

După spusele domnului Ion Balint, îngrijitorul cimitirului evreiesc, aici sunt 570 morminte evreiești.

Majoritatea pietrelor de pe mormânt au numărul parcelei gravat pe fața monumentului. Cu toate acestea, numărul nu face referire la data înmormântării. Este evident așadar că oamenii din comunitatea evreiască și-au inscripționat mormintele cu mult înainte de a muri, probabil pentru a finanța preluarea pământului și a locuinței, precum și întreținerea cimitirului evreiesc. De exemplu, parcela nr. 1 aflată în vechiul cimitir poartă inscripția Natan Engelberg și datează din 12 Tamuz 5677 adică iulie 1918.

Cel mai vechi monument funerar din cimitir se pare că este cel cu nr.148, aflat în noul cimitir. Data de pe piatra de mormânt este 19 TAMUZ 5626, adică iulie 1867.

Pe inscripție scrie „Băiatul Chaim David fiul lui Yehudah Leib,, (Nu există un nume de familie precizat).

Ultima piatră de mormânt este a lui Moise Malca și datează din 16 aprilie 1983.

Cimitirul cuprinde 2,62 ha și e înconjurat de un gard modern fixat în beton, cu porți metalice în colțul dinspre Sud-Vest, care înlocuiesc gardul original din lemn.

Intrarea originală (inițială) era la 214 m dincolo de actualele porți.

Chiar la intrarea era o dată o capelă (Ohel în ebraică). Această construcție a fost cea folosită pentru a spăla și pregăti trupurile pentru înmormântare (Tahara în ebraică).

Era de asemenea folosită pentru scurte servicii memoriale înainte de înmormântare.

Capela avea apă de la un izvor din apropiere. Lângă capelă se află o piatră de mormânt neinscripționată, care a fost probabil locul tradițional pentru a îngropa cărțile de rugăciuni sau alte înscrisuri sacre, care conțineau numele sacru al Creatorului (Genița în ebraică).

În mai 2011, Marcel Adrian Glaskie, un urmaș a unei familii evreiești din Răducăneni, a îndrumat un larg proiect de restaurare și supraveghere a cimitirului evreiesc, cu ajutorul unui grup local format 5 muncitori. Ierburile au fost tăiate, iar pietrele de mormânt au fost curățate și catalogate. Pentru el, a fost o misiune personală sentimentală de a scoate la lumină lumea strămoșilor săi și de asemeni un serviciu public de a arăta o importantă perioadă din istoria Răducăneniului.

de Marcel Adrian Glaskie, Polonia

Stimați cetățeni ai comunei Răducăneni,

Am deosebită plăcere de a vă aduce la cunoștință unele evenimente care vor avea loc în comuna noastră și ce investiții au fost demarate pe teritoriul comunei Răducăneni.

Așa cum ați aflat din Raportul de activitate pe anul 2010, raport prezentat în revista locală „Informația Răducănenilor”, festivitatea „Serbările Comunei Răducăneni” vor avea loc pe data de **28 august 2011** și se vor desfășura după următorul program:

- la ora **12.00** va avea loc sfințirea noului Sediul al Primăriei ;
- între orele **15.00-18.00** vor cânta Adelina Fulga și Claudia Martinicăacompaniate de Formația „Armonia” condusă de profesorul Marinică Botea;
- între orele **18.00-22.00** vor susține un spectacol Formația „Crăițele” din Buzău, „Romania” (Ion de România) și îndrăgitul interpret de muzică etno, **Aurel Moldoveanu**;
- serbările se vor încheia în jurul orei **22.00** cu un frumos foc de artificii. Doresc în continuare, să vă fac cunoscute realizările din ultima perioadă ce au avut loc pe raza comunei Răducăneni:
 - finalizarea lucrărilor la podul din satul Isaiia;
 - repararea drumului din satul Roșu;
 - montarea a 3,3 km conductă pentru apă în satul Roșu și continuarea acestei lucrări până la școala din satul Roșu;
 - iluminatul public s-a realizat în proporție de 95% urmând ca această activitate să fie finalizată în cel mai scurt timp;
 - pentru reabilitarea drumului din satul Trestiana s-a demarat un Proiect prin Fondul Român de Dezvoltare;

Una dintre prioritățile comunei a fost și rămâne școala și educația copiilor din comună. Am reușit să realizez o serie de lucrări după cum urmează:

- finalizarea reparațiilor exterioare, montarea centralei termice la Grădinița cu Program Normal Răducăneni și continuarea cu reparațiile interioare;
- montarea centralei termice la Grădinița cu Program Prelungit Răducăneni;
- s-au început lucrările de reabilitare la Școala Generală Răducăneni prin izolarea termică și montarea unei centrale termice și a instalațiilor aferente;
- reparații interioare și montare de termopane la Corpul „Spiru Haret” din incinta Liceului Teoretic „Lascăr Rosetti” Răducăneni.

Un lucru destul de important pentru comuna Răducăneni a fost acela că datorită intervenției pe lângă doi parlamentari, d-na Luminița Iordache și d-l Petru Movilă, am reușit să evit desființarea a două instituții importante din comună, și anume Administrația Fiscală Locală și Trezoreria Răducăneni care deserveau un număr de șase comune, în prezent numărul ridicându-se la nouă comune..

Prin rămânerea acestor instituții în comuna noastră am venit în sprijinul tuturor cetățenilor comunei, instituțiilor publice și agenților economici care nu vor fi nevoiți să se deplaseze la Iași pentru ridicarea salariilor, pentru efectuarea plăților agenților economici către stat. Locuitorii comunelor deservite de aceste instituții nu se vor deplasa la Iași în vederea obținerii unor adeverințe necesare pentru dosarele de ajutor social, alocații pentru susținerea familiei, caziere fiscale și alte acte necesare pentru întocmirea unor dosare personale.

Un alt lucru important pentru comună a fost construirea Sediului Agenției de Plăți și Intervenții în Agricultură cunoscută sub denumirea de APIA unde orice proprietar de teren sau animale poate depune acte pentru obținerea de subvenții agricole, ajutându-i astfel pe proprietari să evite cheltuielile de transport până la Iași.

Cu deosebită considerație,

Primar, Ing. Neculai Botezatu

Cine are bătrâni, să-i mângâie - Inspirat dintr-un caz social din comună

A „îmbătrâni” este singurul mijloc de a trăi mai mult. Trebuie să ne gândim că în fiecare dintre noi există dorința de a ajunge la bătrânețe. Dar sensul îmbătrânirii nu trebuie să fie un obstacol pentru generațiile ce vin, ci din contră, va trebui să devină un obiectiv, căci bătrânețea este ca un far, la care vor ajunge doar cei puternici, reușind să străbată valurile vieții.

„Bătrânețea nu este o boală rușinoasă care se poate întâmpla numai altora. Bătrânețea poate fi frumoasă, iar vârstnicii pot continua să se bucure de viață dacă îi tratăm cu respect, dacă îi ajutăm să se simtă integrați în societate, activi și prețuiți. Fiecare dintre noi poate face un gest mic pentru a alina singurătatea unui bătrân, fie că dă o mână de ajutor la cumpărături vecinului, fie că face o vizită unui bătrân care trăiește izolat în apartamentul vecin”.

În antichitate bătrânii erau foarte respectați și li se aduceau de către comunitate diverse elogii. Anticii cereau adesea sfatul bătrânilor, mai ales atunci când trebuiau să ia o decizie importantă spre a se asigura ca aceasta să fie corectă și înțeleaptă.

Astăzi, în multe țări din lume, chiar și în România, uneori bătrânii sunt desconsiderați, neglijați și brutalizați. După o viață întreagă de muncă în condiții foarte grele, bătrânii sunt agresați atât fizic cât și verbal de către cei care ar trebui să-i ocrotească și să le ofere siguranță (copii, nepoți).

Dar, de parcă aceste necazuri nu ar fi suficiente, cea mai greu de suportat de către bătrâni este atitudinea lipsită de omenie a celor din familie care, **fie îi părăsesc lăsându-i singuri, fie internându-i prin azile pentru a scăpa de responsabilitate, uitând că au fost crescuți de aceștia și că la rândul lor nu le-a fost deloc ușor să o facă.**

Acest adevăr dureros este cuprins chiar și în versurile unui cântec vechi care spune că „**un părinte poate crește patru, cinci copii, sau zece; dar nici un copil cu minte, nu poate-ngriji un părinte!**”

Este dureros, dar perfect adevărat!

Sunt mulți bătrâni uitați, ce se chinuie să-și trăiască fără de viață ce le-a mai rămas, ce le mai este îngăduită. Pentru unii, neînțelegerea este singurul lucru pe care-l mai așteaptă. Pentru ei, fericirea înseamnă mărunțul eveniment al vizitei unui cunoscut, a unei rude. Dar pentru foarte mulți, aceste evenimente nu se mai întâmplă niciodată și de cele mai multe ori, mor uitați, abandonați într-un apartament, într-un azil de bătrâni sau într-un spital pentru bolnavi psihici chiar dacă locul lor nu e acolo.

În zilele noastre se vorbește foarte rar despre bătrâni, de parcă nici nu ar mai exista iar națiunea ar fi alcătuită numai din copii, tineri și adulți. Cu toții ar

trebui să ne punem întrebarea: „Ce se va întâmpla cu noi când vom ajunge bătrâni? Oare nouă ne va face plăcere ca cei din jur să se poarte cu noi așa cum ne purtăm noi cu ei”? Este o întrebare la care mulți ar trebui să reflecteze.

Din perspectiva asistenței sociale, se poate observa că o proporție remarcabilă de persoane vârstnice au nevoie de servicii sociale care, ori nu există, ori sunt insuficiente din punct de vedere cantitativ sau calitativ.

Sfaturi de la un bătrân către copil, nepot:

➤ Dacă mă murdăresc când mănânc...,dacă nu pot să mă îmbrac... ai răbdare....Amintește-ți orele ce le-am petrecut învățându-te pe tine să faci aceste lucruri.

➤ Dacă atunci când vorbesc cu tine repet aceleași lucruri de o mie unu ori, nu mă întrerupe, ascultă-mă...Când erai mic eu trebuia să-ți citesc de o mie unu ori aceeași poveste până când adormeam;

➤ Când nu vreau să fac duș, nu mă rușina și certa...Amintește-ți cum trebuia să inventez o mie de motive ca să te fac să te speli.

➤ Când vezi ignoranța mea în tehnologiile noi...dă-mi un timp necesar pentru a mă familiariza și nu mă privi cu un zâmbet batjocoritor;

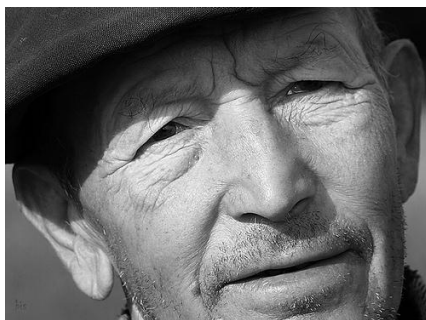
➤ Când la un moment dat îmi pierd memoria sau firul comunicării, lasă-mă să-mi amintesc și dacă-mi amintesc nu te enerva pentru că cel mai important lucru nu este conversația noastră... ci faptul de a fi împreună și a vorbi unul cu altul;

➤ Când picioarele-mi obolesc nu mă lăsa să umblu....dă-mi mâna, la fel am făcut și eu când tu făceai primii pași;

➤ Și când într-o zi îți voi spune că nu mai vreau să trăiesc, că vreau să mor...nu te mânia....într-o zi vei înțelege. Nu trebuie să fii trist, mândros, nici nu te simți neputincios văzându-mă lângă tine. Când ești lângă mine încearcă să mă înțelegi și să mă ajuți așa cum am făcut-o și eu când tu începeai viața.

Ajută-mă să umblu, să-mi sfârșesc calea cu dragoste și răbdare. Eu te voi răsplăti cu zâmbet și cu o dragoste imensă pe care am avut-o față de tine întotdeauna.

Lupu Luminița

Un gând domnului profesor

Dragi colegi, doamnelor și domnilor profesori,

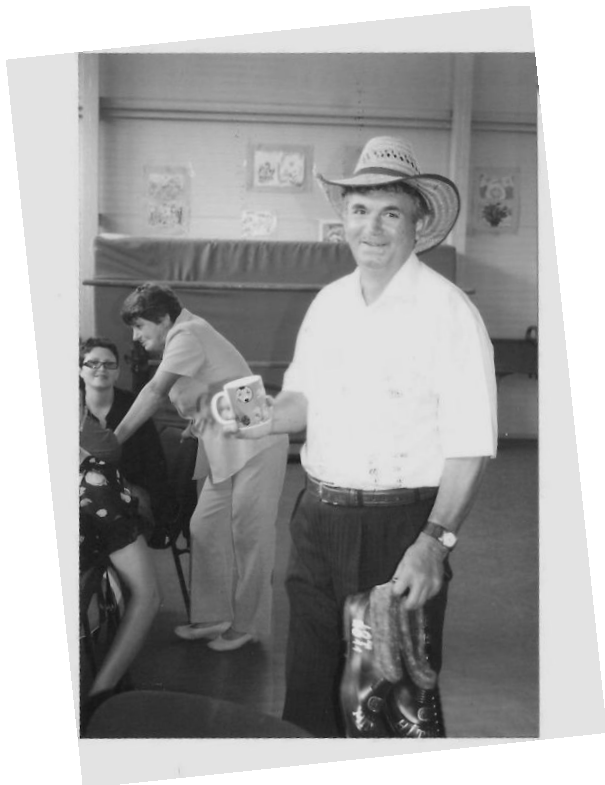
Participăm, iată, la alt moment festiv, cu atât mai emoționant cu cât e vorba despre retragerea din activitatea didactică a celui mai tânăr coleg din generația noastră, a profesorilor care au fost alături aici, la Răducăneni, câteva bune decenii de viață. Trebuie să ne bucurăm, dragi colegi, pentru că nu mulți au șansa de a sărbători ieșirea la pensie (după noile legi, vor fi încă și mai puțini!). Și, cum toate gândurile noastre se îndreaptă azi către Domnul Profesor Matei Dumitru, țin să-i mulțumesc din suflet pentru generozitatea și loialitatea de care a dat mereu dovadă în relația cu ceilalți colegi, și – mai ales - pentru sprijinul acordat familiei mele în clipele grele din ultimul timp.

Și eu și soțul meu v-am prețuit mereu pentru că am simțit că sunteți nu doar profesor cu har, dedicat meseriei, ci și un om de cuvânt și de caracter, un DOMN elegant și distins, răătăcit într-o lume cam urâtă, în care politețea și bunul simț nu prea mai au căutare.

Domnule Profesor, oricâte emoții v-ar încerca, ziua de astăzi trebuie să fie pentru Dumneavoastră un prilej de bucurie și de satisfacție. Privind în urmă, aveți cu ce vă mândri. Dar eu vă rog să priviți cu încredere și în viitor, pentru că ziua de azi marchează nu atât un capăt, cât un nou început de drum. Fiindcă și pentru noi, foștii colegi, și pentru cei mai tineri ca noi, ați fost și rămâneți un model.

Vă urez să fiți mereu ca acum, tânăr și să vă bucurați de anii frumoși ce încă stau să vină.

Prof. Aneta PATRAȘ

E foarte greu să te desparți de cineva cu care ai împărțit și bune și rele, e și mai greu să-ți iei „La revedere” de la un om care ți-a fost prieten și sprijin de-a lungul unui drum, oricât de scurt...

Îmi amintesc de prima întâlnire cu domnul profesor Matei; eu, tânără debutantă în învățământ, pășind ușor nedumerită pe acest meleag răducănean, dumnealui, coleg cu experiență într-ale „școliei”, gata oricând să ofere o vorbă bună de încurajare celor ca mine...

Și acum mă încercă o mare emoție descriind starea de bine și sentimentul de încredere pe care prezența d-lui profesor Matei mi l-a transmis încă din prima zi în care ne-am cunoscut. Împreună cu regretatul „domn” profesor Manea, cu care făcea o echipă de invidiat, d-l prof. Matei a contribuit, în mare parte, la formarea mea ca dascăl și ca om.

Peste ani, am avut din nou șansa să-l cunosc pe d-l prof. Matei într-o altă ipostază: cea de director adjunct al școlii noastre. A fost o vreme frumoasă și rodnică: finalitate dificilă, dar frumoasă: îndrumarea destinului școlii noastre. Perioada în care am fost o echipă, două „jumătăți de birou” cum spuneam în glumă de multe ori, reprezintă pentru mine atât o transformare pe plan profesional cât și emoțional. De multe ori, domnul profesor-director, d-l Matei a fost pe lângă mine în clipele de cumpănă, când nu mai știam dacă să plec sau să vin, de nenumărate ori domnul director Matei mi-a arătat că există o speranță și atunci când crezi că ai pierdut-o. Pentru acest lucru, și pentru încă multe altele, îi mulțumesc din suflet și îl asigur de tot respectul meu.

Stimate domnule profesor Matei, mă înclin cu respect în fața d-voastră și încerc să demonstrez astfel toată recunoștința mea pentru mentoratul pe care mi l-ați dăruit și pentru încrederea pe care mi-ați insuflat-o! Vă mulțumesc că m-ați adoptat spiritual și mi-ați călăuzit pașii pe drumul acesta din ce în ce mai spinos al educației, vă mulțumesc pentru faptul că m-ați făcut să simt că aparțin cu totul acestei școli răducănene, la a cărei construcție ați contribuit și dvs.

Vă mulțumesc că, pentru o vreme, am aprins împreună ofrande pe altarul cunoașterii și dragostei de copii, încercând după puterile noastre să creștem valorile acestei școli.

Vă mulțumesc că existați și vă promit că vă voi aștepta în fiecare zi să ne vizitați.

Vă doresc o pensie frumoasă, lungă cât două vieți și numai sănătate alături de toți cei dragi.

Cu deosebit respect, al dvs. discipol permanent,

Prof. Coca CODRIANU

Lansare de carte la Muzeul Mihail Sadoveanu Iași

Sâmbătă, 14 mai 2011, la Muzeul Mihail Sadoveanu a avut loc lansarea a doua volume – *Pășind prin Răducăneni* (proză) și *Mărul mesianic* (poezie) – semnate de bibliotecara liceului din Răducăneni, Olariu Elena. Iată câteva din opiniile oamenilor de cultură din țară și străinătate legate de apariția celor două volume :

Proza ca o lebedă dansând - Trăiri lirice pe o coardă afectivă deosebită, ca o lebedă dansând pe apele nesfârșite ale sufletului.... Elena Olariu în cartea „ Pășind prin...Răducăneni” cu sentimentul împlinirii prin cuvânt și pentru cuvânt. Prozele incluse în această carte sunt gândite și scrise cu colțul inimii, la lumina blajină a stelei protectoare ce se poate numi fluture sau înger, cu dorința expresă a autoarei de a înnobila cititorul. Încărcate de sensibilitate, ele, aceste proze scurte, pot deveni adevărate eseuri care au un caracter moralizator prin mesajul creștin pe care fiecare în parte îl conține.

Deși este gândită și scrisă drept o carte de proze „Pășind prin... Răducăneni”, pare la o citire rapidă a titlului mai degrabă o invitație de a vizita această locație moldavă, o invitație de a descoperi aceste locuri cu un trecut istoric impresionant. **(Emilian MARCU)**

O poezie scrisă cu sufletul - Fenomenele vieții, în diversitatea lor, generează stări intelectual - emoționale adecvate și de o credibilitate corespunzătoare antenei de detecție = sensibilității cu care un talent le interiorizează, le cristalizează, încredințându-le cuvintelor în esențialitatea lor.

Trăirismul din filosofia lui Nae Ionescu are o accepție mai universală decât cea reduționist - politică a unor spirite structural - obscure. Capacitatea interiorizării unui fenomen dă măsura descifrării luminilor și eventualelor umbre, a perspectivelor de reținere activă = dăinuire sau de calmă ignorare.

Eul profund nu e o masă de disecție a ceea ce receptăm ci, mai degrabă laboratorul spre care duc toate căile de acces, între care, cunoașterea prin inimă = trăirea în sinceritate poate ajunge la apa vieții, la împlinire.

Este și cazul poeziei Elenei Olariu din volumul de poezii: *Mărul mesianic*, ca și din cele precedente.

Aceste interiorizări ale zestrei pământului și ecurilor temporale, cu toate conexiunile posibile, sunt vibrații ale uni talent care le transfigurează, având niște puncte de sprijin = faruri la țărâmul de care poeta se apropie cu aceeași convingere că vieții îi trebuie recunoscut și servit sensul, rostul ei major: descoperirea de sine prin orientarea proiectelor spre absolut, prin iubirea de Dumnezeu și de semenii.

Ca niște psalmi... - Știm că STIXUL este râul care desparte viața de moarte și că acel vameș - CARON - își mână barca pe unde de lacrimi. La acea trecere prețul este durerea. Ei bine, poemele-psalmi ale poetei ELENA OLARIU sunt un râu între viață și viață, o mângâiere pentru oamenii cititori și iubitori de poezie care-și doresc de-a pururi ca dragostea, fericirea, eternitatea să fie aici - pe Pământ. **(George FILIP, Canada)**

Iubire într-un vers...albastru! - « Iubirea împărtășită de oameni este forța cea mai mare care există în lume și izvorul cel mai important pentru poezie », spunea Octavian Paler într-una dintre cugetările despre poezie și iubire. Poezia izvorăște dintr-o forță iar forța aceasta este de fapt o stare a sufletului. Sufletul este călimara cu cerneală în care trăirile se împletesc într-un amalgam (paradoxal !) perfect, dar ele nu capătă existență materială decât rânduite pe hârtie, sub condeiul iubirii. Este modul cel mai firesc, mai simplu și mai onest în care Elena Olariu ne dezvăluie, cu un zâmbet timid, stări și emoții nu de puține ori ținute doar pentru sine. **(prof. George POPA, Liceul Răducăneni)**

Grupul vocal-instrumental "Mâini"

Consemnat de Cătălin BUMBARU, Răducăneni

O întâlnire de suflet în satul BOHOTIN

Voi poposi prin aceste câteva rânduri și gânduri tot în satul BOHOTIN, comuna Răducăneni, unde a mai avut loc o întâlnire în ziua de 22 mai a.c. când cei mai mulți intelectuali cât și cetățeni au participat la o prezentare de carte a scriitorului Gheorghe LUCHIAN din orașul Dej, județul Cluj, fost elev al școlii generale din Bohotin în anii 1951-1952 și, a rămas cu cele mai frumoase amintiri din anii copilăriei lui. A prezentat cărți scrise de dumnealui și a făcut donații de carte către biblioteca școlii dar și celor prezenți la această întâlnire de suflet; aceste momente au fost deja semnalate în paginile revistei VESTEA BUNĂ.

Cu acest prilej scriitorul Gh. Luchian și-a exprimat dorința de a scrie o carte – monografia acestui sat, a locuitorilor săi prilej cu care a rămas mai multe zile pentru a se documenta; sfătuindu-se cu bătrânii satului și vizitând diferite locuri pe care le-a immortalizat în imagini filmate – toate necesare redactării respectivei lucrări.

Satul BOHOTIN are o bogată istorie fiind primul sat înființat în Branștea Domnească în anul 1425 pe timpul domniei lui Alexandru cel Bun.

Multe din aceste frământări și trăiri ale locuitorilor satului, a absolvenților rămași acasă, întorși acasă sau reprezentând cu cinste satul în lume dar și locuitorilor vremii, menționate în „**Cronica Bohotinului**” realizată de hatmanul **Radu Rosetti** în anul 1905. Mai târziu a venit pe Moșia Bohotinului familia boierilor Sturza care au dăinuit aici mai mulți ani având și conac în satul acesta. Printre multele realizări și preocupări ale acestei familii a fost și cultivarea viței-de-vie – renumita „**Busuioacă de Bohotin**”, a cărui vin parfumat ajunge până la Viena unde mergeau adesea membrii acestei familii cu vinul obținut pe meleagurile noastre natale, vin ce s-a bucurat de o largă apreciere atunci ca și în zilele noastre. Astfel, la un Concurs Internațional de Vinuri, organizat la București în 1936, academicianul G. Ionescu Șusești, președintele Juriului, l-a prezentat astfel: „**acest vin roz și parfumat este un dar unic; are culoare de briliant și merită degustat stând în picioare, ca o prețuire în plus!**” Iar regele Carol al II-lea a adăugat: „**Nu în picioare, ca la Împărtășanie, ci în genunchi ca la spovedanie!**”

Am arătat aceste lucruri sumar, desigur, dar vreau să spun că și astăzi Bohotinul se mândrește cu oamenii ce-i are ca și de cei pe care i-a avut. Astfel, din inițiativa unor inimoși cetățeni ca: Oprea Mihai,

economist, familia de învățători Olga și Vasile Rotariu, prof. Bogdan Rotariu, educ. Mariana Rusu,

preot Bercaru Ștefan, gospodarul Marin Petru Ene, ș.a., a luat ființă la Bohotin o filială a **Asociațiunii Transilvană pentru literatură română și cultura poporului român**. Această asociațiune culturală are numele de ASTRA și a luat ființă la SIBIU în anul 1861 din inițiativa a 176 de cărturari transilvăneni în frunte cu prelații Bisericii Ortodoxe și Greco-Catolice, Ms. Frapahtul Alexandru Știrea Șulutin și episcopul Andrei Baron Șaguna. Membrii acestei Asociațiuni au desfășurat de-a lungul anilor activități deosebite; enumăr doar câteva: 1918, participarea

Asociației ASTRA la înfăptuirea Marii Uniri; 1926-1927 constituirea regiunilor ASTRA Basarabeană și ASTRA Dobrogeană; tipărirea unor cărți cu caracter metodic și monografic; colaborarea

frecventă și susținută cu românii din afara granițelor țării.

Luând cuvântul apoi scriitorul și poetul Gheorghe Luchian, prezent la această adunare dar și membru al Asociației ASTRA SIBIU i-a felicitat și le-a mulțumit celor din Bohotin pentru înființarea acestei filiale. A parcurs apoi multele activități întreprinse de el dimpreună cu cei de la ASTRA Sibiu. Cei adunași la această activitate s-au bucurat de prezența celor doi soliști vocali Mihai BUCOS și partenera sa, Elena Mosoroceanu, prof. de limba română, ce ne-au impresionat până la lacrimi cu melodiile interpretate de ei în scurtele pauze ale activității.

S-a ales un comitet de conducere format din:

- Ciobanu Iulia, prof. de limba română – președinte; Vasile Rotariu, învățător, vicepreședinte; Rusu Mariana, educator, probleme organizatorice și casier; Marin Petru, membru; Oprea Mihai, membru. Comitet care va lua legătura cu d-na Areta MOȘU asupra unor activități ce se vor organiza și vor putea fi astfel urmașii marilor oameni de cultură ai acestui popor ce-au înființat ASTREA- Sibiu.

Iată, așadar, în acest sătuc – BOHOTIN, frământat de viața sa din vechi răstimpuri și până în prezent, se va forma și desfășura un nou centru cultural-educativ, așa cum îi stă și bine...

Înv. Ecaterina MARDARE, Iași

ACTE ADMINISTRATIVE ADOPTATE SAU EMISE DE AUTORITĂȚILE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE LOCALE

Liceul Răducăneni

Consiliul Local al Comunei Răducăneni a adoptat, până în prezent, un număr de 45 de hotărâri, dintre care facem cunoscut cititorilor, pe scurt, conținutul celor de interes general adoptate în ultimele luni, cu mențiunea că pe site-ul pot fi vizionate toate hotărârile precum și procesele-verbale ale ședințelor Consiliului Local:

Hotărârea nr. 13/24.02.2011 privind modificarea H.C.L. nr. 54/2011 referitoare la taxele locale prin introducerea „Taxei de procesare dosar și eliberare certificat de divorț – 200 RON”.

Hotărârea nr. 18/11.03.2011 prin care s-a aprobat transmiterea în folosință gratuită către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului a unor drumuri de interes local în vederea reabilitării acestora. Investiția, care va fi finanțată de către minister, constă în asfaltarea acestor drumuri.

Hotărârea nr. 25/30.03.2011 pentru aprobarea *Programului de măsuri privind gospodărirea și înfrumusețarea localităților componente ale Comunei Răducăneni.*

Hotărârea nr. 27/30.03.2011 pentru aprobarea împădurii a 10.000 mp de teren aflat în proprietatea publică a comunei.

Hotărârile cu nr. 33 și nr. 34/28.04.2011 se referă la același obiectiv și anume Căminul Cultural și au fost adoptate în scopul obținerii de fonduri de la Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului pentru reabilitarea acestuia.

Hotărârea nr. 35/28.04.2011 prin care se aprobă transmiterea în folosință și administrare gratuită către Inspectoratul Județean de Jandarmi Iași a unui spațiu pentru ca grupa de jandarmi detașată în comuna noastră să-și poată desfășura activitatea în condiții bune.

Hotărârea nr. 39/28.04.2011 pentru aprobarea predării către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului a amplasamentului drumurilor de interes local supuse reabilitării.

Hotărârea nr. 43/30.06.2011 pentru aprobarea întocmirii Studiului de fezabilitate „Reabilitare prin pietruire a Străzii Trestiana (...)”.

Celelalte hotărâri adoptate de Consiliul Local al Comunei Răducăneni se referă la: rectificări ale bugetului local, aprobarea inventarului patrimoniului comunei, aprobări ale unor documente necesare bunei conlucrări în cadrul asociațiilor de dezvoltare intercomunitare în care Comuna Răducăneni este parte, întocmirea de studii de oportunitate în vederea concesionării unor suprafețe de teren, etc.

Menționăm că până în prezent, domnul Neculai Botezatu în calitate de Primar al Comunei Răducăneni a emis 1398 de dispoziții, dintre care cele mai multe sunt pentru aplicarea prevederilor legale privind venitul minim garantat (ajutorul social) și acordarea alocației pentru susținerea familiei. Dar, s-au emis dispoziții și pentru acordarea indemnizației pentru persoane cu handicap, acordarea de ajutoare financiare de urgență și dispoziții pentru organizarea și buna funcționare a tuturor compartimentelor și serviciilor administrației publice locale.

Grădinița cu program normal Răducăneni

Informația Răducănenilor / 707400, jud. Iași; tel sau fax. 0232/292438

E-mail: primariaraducaneni@yahoo.com

Redactor coordonator: Bumbuș Cătălin, secretarul comunei Răducăneni

Colectivul de redacție: Drăgan Romica, Olariu Elena, Rotaru Vasile, Fechetu Claudiu, Gorgos Rodica, Boboc -Gașu Mariana, Trifan Constantin, Mărdare Alina, Dascălu Claudiu.